

**Ennakkoratkaisukysymykset**

- 1) Sovelletaanko palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annettua direktiiviä 96/71/EY<sup>(1)</sup> (jäljempänä myös direktiivi) ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan a alakohtaa myös sellaiseen palvelujen tarjoamiseen kuin matkustajien ruoka- ja juomatarjoilun, junissa tarjottavien palvelujen ja siivouspalvelujen tuottamiseen sellaisen palveluntuottajayrityksen työntekijöillä, jonka kotipaikka on maassa, josta työntekijät on lähetetty työhön (Unkari), sopimuksen täyttämiseksi sellaisen rautatieliikenteen harjoittajan kanssa, jonka kotipaikka on vastaanottavassa jäsenvaltiossa (Itävalta), kun nämä palvelut suoritetaan kansainvälisissä junissa, jotka matkustavat myös vastaanottavan jäsenvaltion läpi?
- 2) Sovelletaanko direktiivin 1 artiklan 3 kohdan a alakohtaa myös siinä tapauksessa, että palveluntuottajayritys, jonka kotipaikka on maassa, josta työntekijät on lähetetty työhön, ei tuota 1. kysymyksessä mainittuja palveluja sopimuksen täyttämiseksi sen rautatieliikenteen harjoittajan kanssa, jonka kotipaikka on vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja jonka hyväksi palvelut viime kädessä tulevat (palvelun vastaanottaja), vaan sopimuksen täyttämiseksi toisen yhtiön kanssa, jonka kotipaikka on vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja joka osaltaan on sopimussuhteessa (alihankintaketju) rautatieliikenteen harjoittajan kanssa?
- 3) Sovelletaanko direktiivin 1 artiklan 3 kohdan a alakohtaa myös siinä tapauksessa, että palveluntuottajayritys, jonka kotipaikka on maassa, josta työntekijät on lähetetty työhön, ei käytä 1. kysymyksessä mainittujen palvelujen tuottamisessa omia työntekijöitään vaan toisen yrityksen työntekijöitä, jotka on asetettu palveluntuottajayrityksen käyttöön jo maassa, josta työntekijät lähetettiin työhön?
- 4) Riippumatta siitä, mitä unionin tuomioistuin vastaa kysymyksiin 1–3: onko unionin oikeus, ja erityisesti palvelujen vapaa liikkuvuus (SEUT 56 ja 57 artikla), esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jossa edellytetään pakottavasti, että yritysten, jotka lähettävät työntekijöitä toisen jäsenvaltion alueelle työhön tuottamaan palveluja, on taattava direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut työehdot ja -olot ja noudatettava liitännäisvelvollisuuksia (kuten erityisesti velvollisuutta, joka koskee ilmoituksen antamista vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiselle työntekijöiden lähettämisestä rajan yli työhön, ja velvollisuutta, joka koskee työntekijöiden palkkatasoa ja työntekijöiden ilmoittamista sosiaaliturvajärjestelmään koskevien asiakirjojen saatavilla pitämistä) myös silloin, kun (ensinnäkin) rajan yli työhön lähetetyt työntekijät kuuluvat rajojen yli liikennöivän rautatieliikenteen harjoittajan tai sellaisen yrityksen, joka tarjoaa tyypillisesti rautatieliikenteen harjoittajan tarjoamia palveluja (matkustajien ruoka- ja juomatarjoilua, junassa tarjottavia palveluja) rautatieliikenteen harjoittajan jäsenvaltioiden rajojen yli liikennöivissä junissa, matkustavaan henkilökuntaan ja kun (toiseksi) työntekijöiden lähettäminen joko ei ylipäänsä perustu palvelusopimukseen tai ei ainakaan palvelusopimukseen lähettävän yrityksen ja toisessa jäsenvaltiossa toimivan palvelun vastaanottajan välillä, koska lähettävän yrityksen suoritusvelvollisuus toisessa jäsenvaltiossa toimivaa palvelun vastaanottajaa kohtaan perustuu alitoimeksiantoihin (alihankintaketjuun), ja kun (kolmanneksi) lähetetyt työntekijät eivät ole työsuhteessa työntekijät työhön lähettävään yritykseen vaan kolmanteen yritykseen, joka on asettanut työntekijänsä lähettävän yrityksen käyttöön jo lähettävän yrityksen kotipaikkajäsenvaltiossa?

<sup>(1)</sup> Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY (EYVL 1997, L 18, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Mureş (Romania) on esittänyt 9.1.2018 –  
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, ja Apcom Select SA**

(Asia C-17/18)

(2018/C 123/16)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

**Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Tribunalul Mureş

**Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa**

Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, ja Apcom Select SA

**Ennakkoratkaisukysymykset**

- 1) Onko tilanteessa, jossa yhtiö antaa sopimuksella toiselle yhtiölle vuokralle kiinteistön, jossa se harjoitti aiemmin julkista ruokalatoimintaa ravintolassa, kaikkine tuotantovaroineen ja kulutustavaroineen, ja vuokralainen jatkaa tätä samaa julkista ruokalatoimintaa ravintolassa samalla nimellä kuin sitä harjoitettiin aiemmin, kyseessä direktiivin 2006/112/EY<sup>(1)</sup> 19 ja 29 artiklassa tarkoitettu yrityksen luovutus?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko edellä kuvattu toimi palvelujen tarjoamista, jota voidaan pitää arvonlisäverodirektiivin 135 artiklan 1 kohdan l alakohdassa tarkoitettuna kiinteän omaisuuden vuokrauksena, vai monimuotoinen palvelu, jota ei voida pitää kiinteän omaisuuden vuokrauksena ja jota verotetaan siten kuin laissa säädetään?

<sup>(1)</sup> Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1)

---

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Darmstadt (Saksa) on esittänyt 11.1.2018 – TopFit e. V. ja Daniele Biffi v. Deutscher Leichtathletikverband e. V.**

(Asia C-22/18)

(2018/C 123/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

**Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim**

Amtsgericht Darmstadt

**Pääasian asianosaiset**

*Kantajat:* TopFit e. V. ja Daniele Biffi

*Vastaaja:* Deutscher Leichtathletikverband e. V.

**Ennakkoratkaisukysymykset**

- 1) Onko SEUT 18, SEUT 21 ja SEUT 165 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltiossa toimivan yleisurheiluliiton sääntöjen määräys, jonka mukaan osallistuminen jäsenvaltion mestaruuskilpailuihin edellyttää kyseisen jäsenvaltion kansalaisuutta, on syrjivä tavalla, jota ei voida hyväksyä?
- 2) Onko SEUT 18, SEUT 21 ja SEUT 165 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltiossa toimiva urheiluliitto syrjii amatööriurheilijaa, joilla ei ole kyseisen jäsenvaltion kansalaisuutta, tavalla, jota ei voida hyväksyä, kun liitto tosin sallii heidän osallistua jäsenvaltion mestaruuskilpailuihin mutta tämä voi tapahtua vain "ulkopuolisena" tai "ilman sijoitusta" eivätkä he saa osallistua loppukilpailuihin?
- 3) Onko SEUT 18, SEUT 21 ja SEUT 165 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltiossa toimiva urheiluliitto syrjii amatööriurheilijoita, joilla ei ole kyseisen jäsenvaltion kansalaisuutta, tavalla, jota ei voida hyväksyä, kun liitto ei anna heille mahdollisuutta osallistua kilpailuihin, joissa ratkaistaan kyseisen jäsenvaltion mestari ja muut sijoitukset?

---

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 17.1.2018 – Elektorazpredelenie Jug EAD v. Komisia za energio i vodno regulirane (KEVR)**

(Asia C-31/18)

(2018/C 123/18)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

**Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim**

Administrativen sad Sofia-grad